

ВПЛИВ ЕНТРОПІЇ ТА ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ

РСПНА Інна Миколаївна

д.е.н, професор, завідувач кафедри бізнес-економіка та підприємництва,
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
<https://orcid.org/0000-0001-9141-0117>
e-mail: inna.riepina@kneu.edu.ua

ТЕПЛЮК Марія Анатоліївна,

к.е.н., доцент, доцент кафедри бізнес-економіки та підприємництва,
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
<https://orcid.org/0000-0001-6823-336X>
e-mail: maria_6.11@kneu.edu.ua

ДЗЮБА Дмитро Михайлович

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
<https://orcid.org/0009-0005-0691-9522>
e-mail: dmcomm400@gmail.com

МОРОЗ Антон Ігорович

<https://orcid.org/0009-0001-1942-8432>
e-mail: airmoroz26@gmail.com

У статті розглянуто вплив ентропії та цифровізації на розвиток підприємств в умовах глобалізації та локалізації. Глобалізація, інтеграція глобальних і локальних ринків, стає ключовим фактором успішного розвитку підприємств, особливо в умовах зростаючої невизначеності, спричиненої цифровими трансформаціями. Дослідження підкреслює важливість глокалізаційних стратегій, які дозволяють адаптувати глобальні підходи до специфіки локальних ринків, сприяючи зміцненню конкурентоспроможності підприємств. У роботі аналізується вплив ентропійних процесів на стратегічне планування, необхідність адаптації до нових умов та зниження рівня невизначеності через впровадження цифрових технологій. Зокрема, розглянуто роль цифровізації у зниженні ентропії, покращенні ефективності управління, а також необхідність створення стійких бізнес-моделей для забезпечення довгострокового розвитку підприємств в умовах цифрової економіки. Авторами відзначимо, що під час цифровізації, зростаюча ентропія підвищує рівень невизначеності, що змушує підприємства проявляти гнучкість та швидку адаптацію до змін, що підкреслює необхідність розробки стратегій, які враховують вплив цифровізації на структуру та динаміку ринку, а також сприяють мінімізації ризиків, пов'язаних з ентропійними процесами. Ринкові запити вимагають не лише адаптації до нових технологічних умов, але й створення стійких бізнес-моделей, здатних ефективно функціонувати в умовах підвищеної ентропії та постійних цифрових трансформацій. Цей підхід дозволяє підприємствам залишатися конкурентоспроможними та стійкими в умовах швидких змін та зростаючих вимог ринку.

Ключові слова: глокалізація, цифровізація, ентропійні процеси, ринкова інтеграція, стратегічне планування, конкурентоспроможність, локальні ринки, глобальні стратегії, цифрова економіка.

THE INFLUENCE OF ENTROPY AND DIGITALIZATION ON THE DEVELOPMENT OF ENTERPRISES

RIEPINA Inna, TEPLIUK Mariia, DZIUBA Dmytro

Kyiv National University of Economics named after Vadym Hetman

MOROZ Anton

The article examines the influence of entropy and digitization on the development of enterprises in the conditions of globalization and localization. Globalization, the integration of global and local markets, is becoming a key factor in the successful development of enterprises, especially in the conditions of growing uncertainty caused by digital transformations. The study emphasizes the importance of glocalization strategies, which allow adapting global approaches to the specifics of local markets, contributing to strengthening the competitiveness of enterprises. The work analyzes the impact of entropic processes on strategic planning, the need to adapt to new conditions and reduce the level of uncertainty due to the introduction of digital technologies. In particular, the role of digitalization in reducing entropy, improving management efficiency, as well as the need to create sustainable business models to ensure the long-term development of enterprises in the digital economy is considered. The authors note that during digitalization, growing entropy increases the level of uncertainty, which forces enterprises to show flexibility and quick adaptation to changes, which emphasizes the need to develop strategies that take into account the impact of digitalization on the structure and dynamics of the market, as well as contribute to the minimization of risks associated with with entropy processes. Market demands require not only adaptation to new technological conditions, but also the creation of sustainable business models capable of functioning effectively in conditions of increased entropy and constant digital transformations. This approach allows enterprises to remain competitive and sustainable in the face of rapid changes and growing market demands.

Keywords: glocalization, digitalization, entropic processes, market integration, strategic planning, competitiveness, local markets, global strategies, digital economy.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОКІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Розвиток підприємства є ключовою сферою дослідження, що охоплює процеси змін та їх вплив на організаційні структури і персонал. Сучасні підприємства стикаються зі зростаючим рівнем ентропії та викликами цифровізації, що вимагає адаптації та розробки нових підходів до управління змінами. Ефективний розвиток підприємства дозволяє організаціям та їх працівникам краще справлятися зі змінами, підвищуючи стійкість до внутрішніх та зовнішніх викликів. У зв'язку з цим, необхідно дослідити, як цифровізація та ентропійні процеси впливають на організаційне функціонування і яким чином стратегічне планування може сприяти зниженню невизначеності та підвищенню ефективності підприємств. Важливою науковою та практичною задачею є розробка методологій та інструментів, що дозволять підприємствам не тільки ефективно реагувати на виклики сучасного цифрового середовища, але й випереджати їх шляхом впровадження запланованих змін. В умовах цифровізації та зростаючої ентропії важливим є систематичний підхід до планування та впровадження змін, що дозволить організаціям зберегти свою конкурентоспроможність і забезпечити довгостроковий розвиток. Відповідно, дослідження у цій галузі мають вагомe значення для подальшого удосконалення теорії та практики управління підприємствами в умовах глобальних трансформацій.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Розвиток підприємства є складним та багатограним процесом, який трактують по-різному в залежності від контексту та підходу. У сучасних умовах економіки України інноваційний розвиток є ключовим фактором підвищення конкурентоспроможності підприємств. Бойчук А. [1] розглядає методичні аспекти розроблення інноваційних програм, які сприяють потребам інноваційного розвитку підприємств. У цьому контексті досліджуються типові інноваційні програми та їх роль у підвищенні ефективності діяльності підприємств. Гудзь О. [2] акцентують увагу на формуванні механізму управління інноваційним потенціалом підприємств. Вони пропонують методологічні підходи, які допомагають у створенні інноваційної інфраструктури та організації інноваційного процесу на підприємстві, що дозволяє забезпечити більш ефективне впровадження інновацій та адаптацію до ринкових умов.

Давимука С. [3] у своїй монографії розглядають світові тенденції та практику інноваційного розвитку підприємств сфери торгівлі в Україні. Їх дослідження охоплює як теоретичні аспекти, так і практичні рекомендації для розвитку торговельних підприємств в умовах інноваційного підходу. Мусієнко В. [4] теоретично обґрунтовують впровадження моделі інноваційного розвитку вертикально-інтегрованих компаній, що дозволяє забезпечити стійкий розвиток таких підприємств, завдяки інтеграції інновацій на різних рівнях виробничого процесу. Різноманітні підходи демонструють складність та багатоаспектність процесу розвитку підприємства, що вимагає глибокого розуміння як внутрішніх, так і зовнішніх факторів, що впливають на його перебіг.

Ніколіна І. [5] пропонує методику оцінки соціально-економічного розвитку підприємств як елементу системи управління. Ця методика дозволяє підприємствам оцінити свою соціально-економічну позицію, що є важливим для стратегічного планування та ухвалення управлінських рішень. Римкіна М. [6-7] також розглядає методичні основи оцінювання соціально-економічного розвитку підприємств. Її дослідження дозволяє краще зрозуміти основні чинники, які впливають на соціально-економічний розвиток підприємств, і дає змогу розробити стратегії для їх оптимізації. Ямненко Г. [8] аналізують шляхи розвитку підприємства з використанням виробничих функцій. Вони пропонують обґрунтування методів, які дозволяють підприємствам досягати стабільного зростання, використовуючи науково обґрунтовані підходи до виробничих процесів. Гарафонова О. [9] досліджує процес формування інноваційної інфраструктури та організацію інноваційного процесу на підприємстві. Його дослідження акцентує увагу на важливості створення сприятливих умов для інноваційної діяльності та впровадження нових технологій на підприємствах.

Загалом, літературний огляд показує, що інноваційний розвиток та соціально-економічне управління є ключовими елементами для забезпечення успіху підприємств в Україні. Дослідження різних авторів надають широкий спектр методологічних підходів та рекомендацій, які можуть бути корисними для вдосконалення процесів управління та розвитку підприємств.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою цієї статті є дослідження впливу ентропії та цифровізації на розвиток підприємств.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

В умовах сучасного бізнес-середовища, яке характеризується високим рівнем невизначеності та динамічними змінами, підприємства стикаються з необхідністю адаптації до нових умов. Вплив ентропії на управлінські процеси стає все більш відчутним, оскільки зростає складність організаційних структур, збільшується кількість інформації, яку потрібно обробляти, та зростає швидкість змін. У той же час, цифровізація відкриває нові можливості для оптимізації бізнес-процесів, підвищення ефективності управління та зниження рівня ентропії. Ентропія в контексті управління підприємствами характеризується невизначеністю, хаосом та дезорганізацією, що може негативно впливати на ефективність діяльності підприємства. Високий рівень ентропії ускладнює прийняття рішень, збільшує ризики помилок і вимагає більше ресурсів для підтримки стабільності організації. Аналіз показує, що ентропія може виникати через кілька факторів, включаючи складність організаційної структури, зміни зовнішнього середовища, а також внутрішні конфлікти та неузгодженість у діях підрозділів.

Цифровізація підприємств, яка включає впровадження цифрових технологій в усі аспекти діяльності, стає потужним інструментом для зниження ентропії. Цифрові рішення дозволяють автоматизувати рутинні процеси, підвищити точність обробки даних та покращити комунікацію між підрозділами. Наприклад, використання систем управління підприємством (ERP) сприяє зниженню організаційної ентропії через інтеграцію інформаційних потоків і забезпечення єдиного джерела правдивих даних для прийняття рішень. Цифровізація має значний вплив на довгострокову стратегію розвитку підприємств, оскільки вона дозволяє підвищити гнучкість організацій, швидше реагувати на зміни ринку та впроваджувати інновації. Впровадження цифрових технологій, таких як штучний інтелект, великі дані та Інтернет речей (IoT), створює нові можливості для підприємств, сприяє розвитку нових бізнес-моделей та підвищує їх конкурентоспроможність.

Для досягнення цілей координації розвитку підприємства необхідно забезпечити систематичне та цілеспрямоване стратегічне керівництво трансформаційними процесами, що охоплюють реорганізацію функціонально-організаційної структури, оптимізацію бізнес-процесів, управління ресурсами, а також врахування особистих цінностей співробітників. Регулярне вдосконалення концепції стратегічного та своєчасного управління, яке сприяє організаційному розвитку, дозволяє підприємству з мінімальними витратами здійснювати переходи до нових етапів свого розвитку.

У сучасних умовах ведення бізнесу інвестиції в організаційний розвиток повинні здійснюватися компаніями незалежно від їх розміру та тривалості існування, і цей процес має бути постійним. Важливо, щоб витрати на вдосконалення управлінської концепції відповідали масштабам бізнесу. Наприклад, невелика компанія, вкладаючи пропорційні кошти, може створити таку ж ефективну концепцію управління, як і велика корпорація. Однак, крім обсягу інвестицій, велике значення має ефективність їх використання. На рисунку 1 стрілкою позначено середню траєкторію організаційного розвитку.

У практиці траєкторія розвитку конкретного підприємства може значно відрізнятись від середньої. При ефективному використанні ресурсів траєкторія буде стрімкіша, при менш ефективному — більш полого. Для переходу від стадії «задуму створення підприємства» до стадії «реалізована бізнес-ідея» керівництво змушене інвестувати в реалізацію бізнес-ідей, пов'язаних з організацією виробництва товарів або наданням послуг, де на шляху з реалізацією задумів можуть спіткати ентропійні фактори.

Для досягнення рівня «раціонального управління функціями (структуризація)» підприємство повинно інвестувати у створення колективних стандартів управління, які регламентують роботу організації, що забезпечує відповідність організаційно-розпорядчої документації практичному розподілу функцій між структурними підрозділами компанії. Важливо вже на цьому етапі включити в стратегію управління елементи, що забезпечують ефективне позиціонування компанії на ринку та постановку чітких цілей. З метою досягнення рівня «раціонального управління процесами» необхідні витрати на оптимізацію бізнес-процесів у контексті своєчасної роботи. Оптимізація бізнес-процесів, як виробничих, так і забезпечувальних, має здійснюватися на постійній основі. Важливо вже на цьому етапі вдосконалювати різні види аналізу, такі як маркетинговий, фінансово-економічний та організаційно-управлінський, для підтримки стратегічних рішень.

Для досягнення рівня «раціонального управління потенціалом компанії» потрібні витрати на оптимізацію стратегічного та оперативного управління підприємством, що забезпечують ефективність використання ресурсів. Стратегічне управління має гарантувати вибір оптимального позиціонування компанії на ринку та розробку ефективної стратегії досягнення встановлених цілей. Крім того, раціональне управління потенціалом передбачає наявність розробленої концепції мотивації персоналу та чіткий розподіл повноважень у рамках компетенцій менеджменту на різних рівнях управління.

Для досягнення рівня «раціонального управління нематеріальними активами» витрати повинні бути спрямовані на оптимізацію інтелектуальної власності, корпоративного іміджу та взаємовідносин з клієнтами і партнерами. Ефективне використання нематеріальних активів значною мірою залежить від компетенцій персоналу та продуктивності його взаємодії як всередині компанії, так і з зовнішнім середовищем. Раціональне управління нематеріальними активами відкриває нові можливості для компанії, дозволяючи підвищити ефективність роботи не лише за рахунок внутрішніх ресурсів, але й за рахунок розвитку зовнішніх зв'язків. Перехід на цей рівень управління передбачає основну увагу на зниження витрат клієнтів, а не лише

на власні витрати. Для цього слід використовувати всі можливості для розробки нових продуктів шляхом створення тимчасових і стабільних альянсів на основі оптимального використання нематеріальних активів.

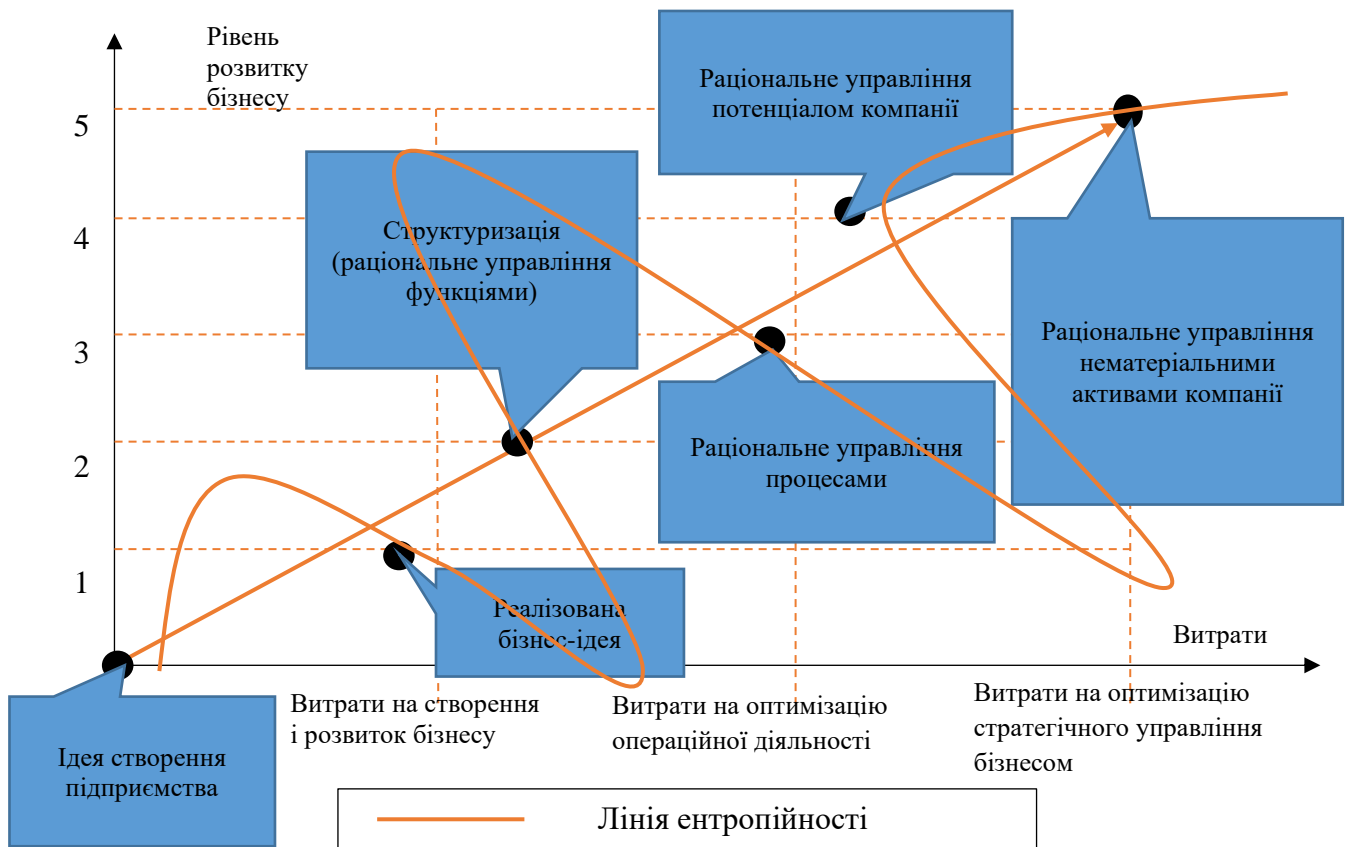

Рис. 1. Модель організаційного розвитку підприємства в умовах цифровізації

Таким чином, рівень розвитку системи управління залежить від того, скільки ресурсів було вкладено у її вдосконалення. Важливо відзначити, що жоден власник не буде інвестувати у вдосконалення системи управління лише для досягнення досконалості, якщо це не принесе додаткового прибутку. З цього випливає, що кожна трансформація на наступний рівень управління вимагає оцінки ефективності витрат.

В деяких випадках витрати на організаційний розвиток можуть бути відсутніми через недостатню наявність зовнішніх і внутрішніх стимулів для змін, або через відсутність належного результату чи обмежені фінансові ресурси. Однак для більшості компаній така стратегія неприйнятна, оскільки вони діють у динамічному середовищі та прагнуть до розвитку. Для таких компаній важливо не лише уникати витрат на подолання кризових ситуацій, але й вчасно впроваджувати зміни, які запобігають виникненню криз. Запропонована модель може допомогти оптимально здійснювати витрати на організаційний розвиток, підвищуючи якість системи управління на кожному рівні.

Пропускання етапів розвитку без належного врахування зовнішніх і внутрішніх стимулів часто призводить до неефективних витрат на організаційний розвиток. У практиці компанії часто намагаються вдосконалити свої бізнес-процеси, не враховуючи всі можливості. Це може відбуватися через те, що оптимізація бізнес-процесів обіцяє значний результат, проте без належної оцінки можливостей і готовності компанії до змін, такі зусилля можуть виявитися марними. Наприклад, компанія може витратити значні ресурси на впровадження нових процесів, тоді як відсутні основні управлінські функції, пов'язані з аналізом, моделюванням, плануванням і регламентацією діяльності. У такому випадку основна увага приділяється формі, а не змісту бізнес-процесів, що призводить до створення об'ємної документації без чіткого розуміння, як її використовувати на практиці. Цифровізація може відіграти важливу роль у зниженні ентропії та підвищенні ефективності управління, але для цього потрібні обґрунтовані та добре сплановані інвестиції, які враховують специфіку і потреби кожного етапу розвитку підприємства.

Отже, вплив ентропії та цифровізації на розвиток підприємств є складним і багатограним процесом. Цифровізація, яка виступає інструментом для зниження ентропії, сприяє оптимізації управлінських процесів і підвищенню конкурентоспроможності підприємств. Пропоновані рекомендації можуть стати основою для успішної адаптації підприємств до нових умов бізнес-середовища та забезпечення їх стійкого розвитку.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження було встановлено, що вплив ентропії та цифровізації на розвиток підприємств є суттєвим фактором, який визначає їх конкурентоспроможність і стійкість на ринку. Зростання ентропії в організаційних структурах може призводити до зниження ефективності бізнес-процесів і підвищення невизначеності в управлінні, що вимагає впровадження стратегій, спрямованих на зменшення ентропійних процесів, таких як оптимізація бізнес-процесів, регулярне вдосконалення організаційної структури та впровадження новітніх технологій. Використання цифрових технологій може суттєво знизити рівень ентропії, забезпечуючи більш прозоре, ефективне та автоматизоване управління. Цифрові рішення дозволяють оптимізувати процеси, забезпечити краще використання ресурсів та поліпшити взаємодію як всередині компанії, так і з зовнішніми стейкхолдерами. Сучасні умови вимагають впровадження гнучких і адаптивних управлінських моделей, які здатні оперативно реагувати на зміни в зовнішньому середовищі та внутрішніх процесах компанії. Раціональне управління функціями, процесами, потенціалом і нематеріальними активами потребує чіткої стратегії та ефективного використання цифрових інструментів. Успішний перехід до нових рівнів управління можливий лише за умови значних інвестицій в організаційний розвиток і цифровізацію. Однак, ці інвестиції повинні бути добре обґрунтованими і спрямованими на досягнення конкретних результатів, що підвищують конкурентоспроможність підприємства.

Відповідний напрям дослідження сприятиме розумінню механізмів взаємодії ентропії та цифровізації, а також дасть можливість розробити практичні рекомендації для підвищення ефективності управління в умовах сучасних викликів.

Література

1. Бойчук, А. Б. (2017). Методичні аспекти розроблення типової інноваційної програми для забезпечення потреб інноваційного розвитку підприємств України. *Економіка та держава*, (9), 102–108.
2. Вініченко, О. М. (2015). Методика оцінки соціально-економічного розвитку підприємства як елементу системи управління. *Економіка та держава*, (4), 93–97.
3. Гудзь, О. Є., & Глушенкова, А. А. (2017). Методологічні підходи до формування механізму управління інноваційним потенціалом підприємств. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*, (3), 5–12.
4. Давимука, С. А., Федулова, Л. І., Попадинець, Н. М., та ін. (2016). *Інноваційний розвиток підприємств сфери торгівлі: світові тенденції та практика в Україні* (Монографія). Львів: НАН України, ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. І. Долішнього».
5. Мусієнко, В. Д., & Чаусов, О. В. (2017). Теоретичне обґрунтування впровадження моделі інноваційного розвитку вертикально-інтегрованої компанії. *Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць*, (1), 30–35.
6. Ніколіна, І. І., & Бондар, М. В. (2016). Обґрунтування шляхів розвитку підприємства з використанням виробничих функцій. *Актуальні проблеми економіки*, (4), 416–426.
7. Римкіна, М. С. (2015). Методичні основи оцінювання соціально-економічного розвитку підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*, (9), 60–64.
8. Riepina, I., Tepluk, M., & Yamnenko, H. (2023). The mainstream transformation of ideas into breakthrough innovations. In *Recent Trends in Business and Entrepreneurial Ventures* (pp. 213-236). <https://doi.org/10.52305/KZZV1105>
9. Garafonova, O., Yankovoi, R., Zhosan, H., Lomachynska, I., Ananiev, M., & Dvornyk, I. (2023). International experience in applying innovative financial management strategies for business revitalization in the post-war period in Ukraine. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 6(53), 43–57. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.53.2023.4140>

References

1. Hryhor, O. O. (2019). Tendentsii hlobalizatsiinoho ta hlokalizatsiinoho rozvytku. Teoriia i praktyka suchasnoi ekonomiky: zbirnyk materialiv KhKh mizhnarodnoi nauково-praktychnoi konferentsii, 22 zhovtnia 2019 r. (s. 21-23). Cherkasy: ChDTU. URL: https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/1611/1/%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%20%D0%95%D0%9F_2019_%D0%93%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%BE%D1%80_21.pdf
2. Iermakova, O. A. (2022). Prohramni zakhody innovatsiinoho rozvytku pidpriemnytstva na zasadakh hlokalizatsii. Hlokalizatsiini aspekty innovatsiinoho rozvytku ekonomiky: zbirnyk materialiv vseukrainskoi nauково-praktychnoi konferentsii molodykh vchenykh, 20 zhovtnia 2022 r. (s. 24-25). Odesa: ONEU. URL: https://www.researchgate.net/profile/Lesia-Pron-2/publication/366055131_Instrumenti_regionalnoi_innovacijnoi_politiki_v_umovah_decentralizacii/links/6488eab57fcc811dcdcca764/Instrumenti-regionalnoi-innovacijnoi-politiki-v-umovah-decentralizacii.pdf#page=24
3. Proboiv, O. A. (2021). Teoretychni pidkhody y osoblyvosti formuvannia stratehii sotsialno-ekonomichnoho rozvytku krainy cherez pryзму rehionalizatsii ta hlokalizatsii. *Ekonomichniy prostir*, (165), 44-51. URL: <http://srd.pgasa.dp.ua:8080/bitstream/123456789/5968/1/Proboiv.pdf> (data zvernennia: 13.03.2024).
4. Tepluk, M., Sahaidak, M., Petryshyna, T., Fokina-Mezentseva, K., Fomenko, B., & Vasyliiev, I. (2023). Upravlinnia vidpovidalnym spozhyvanniam ta stalym vyrobnytstvom pidpriemstva v umovakh hlokalizatsii. *Acta Innovations*, (48), 75-91. (data zvernennia: 14.03.2024).
5. Khytra, O. V., & Tereshchenko, T. V. (2023). Hlokalizatsiia yak vyznachalnyi chynnyk orhanizatsii zovnishnoekonomichnoi diialnosti v umovakh yevrointehratsii. *Svitove gospodarstvo i mizhnarodni ekonomichni vidnosyny*, 9 chervnia 2023 r. Khmelnytskyi. URL: <https://irlykhuml.univer.km.ua/server/api/core/bitstreams/5d66e28d-bfa0-453d-9169-aa50c46ad858/content>

-
6. Shkurupii, O. V., & Deineka, T. A. (2020). Rol innovatsiinoho rozvytku krainy u vyrishenni superechnosti hlobalizatsii. Rozvytok ahroprodovolchoho rynku v umovakh hlobalizatsii ekonomiky: zbirnyk materialiv II vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii, 31 bereznia 2020 r. (s. 7-10). Poltava: PDAA. URL: http://dspace.puet.edu.ua/bitstream/123456789/8870/1/%D0%A8%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%83%D0%BF%D1%96%D0%B9_%D0%94%D0%B5%D0%B9%D0%BD%D0%B5%D0%BA%D0%B0_%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84_%D0%9F%D0%94%D0%90%D0%90.pdf
7. Riepina, I., Tepluk, M., & Yamnenko, H. (2023). The mainstream transformation of ideas into breakthrough innovations. In *Recent Trends in Business and Entrepreneurial Ventures* (pp. 213-236). <https://doi.org/10.52305/KZZV1105>
8. Garafonova, O., Yankovoi, R., Zhosan, H., Lomachynska, I., Ananiev, M., & Dvornyk, I. (2023). International experience in applying innovative financial management strategies for business revitalization in the post-war period in Ukraine. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 6(53), 43–57. <https://doi.org/10.55643/fcaptop.6.53.2023.4140>